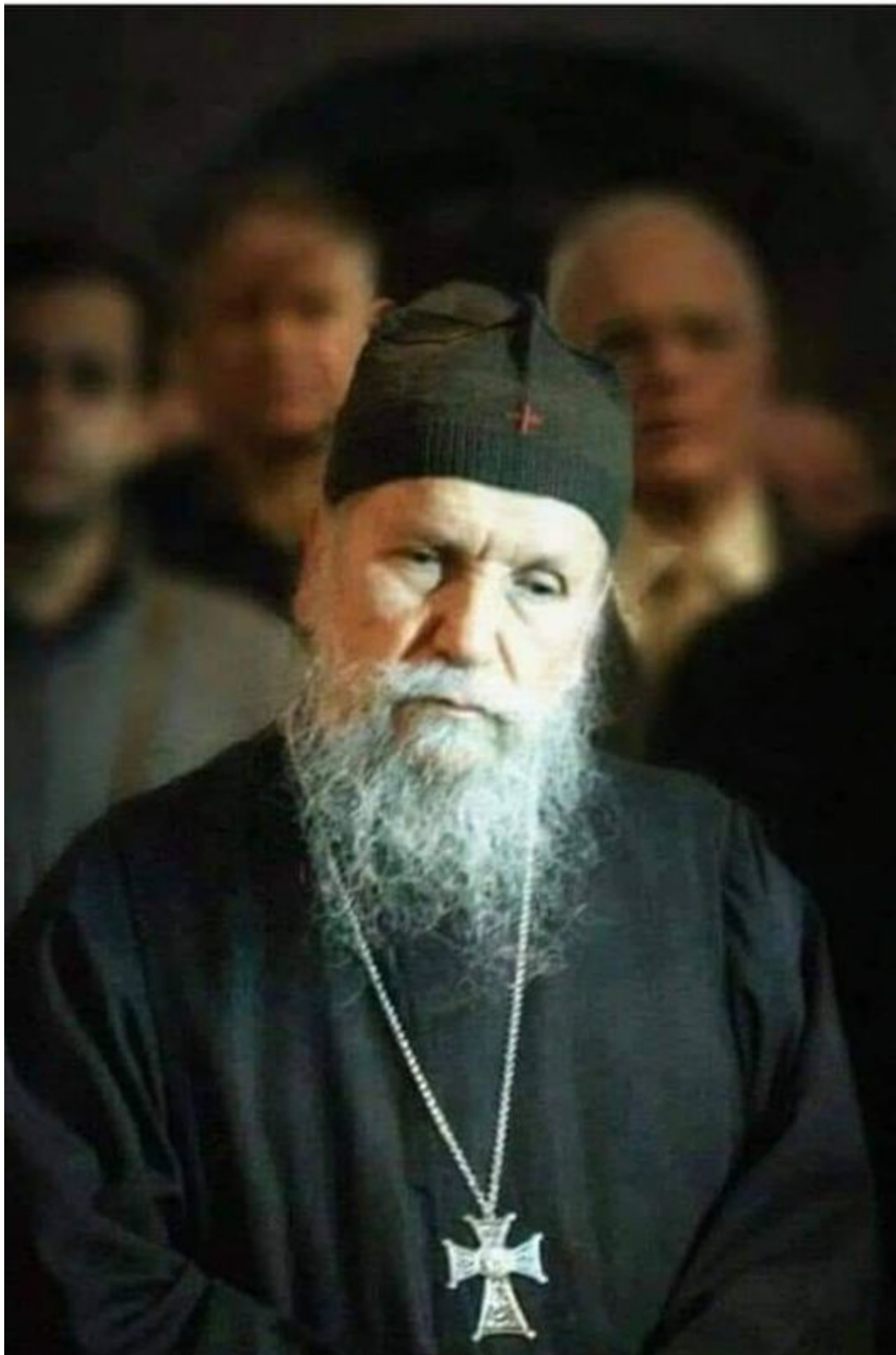

11/04/2021

Στις 11 το πρωί η εξόδιος του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Συμεών Χριστοδούλου

/ [Ιερές Μονές](#)

Αιωνία η Μνήμη Αυτού

Η εξόδιος ακολουθία του μακαριστού Καθηγουμένου Σταυροπηγιακής και Συνοδικής Ιεράς Μονής Οσίου Συμεών του νέου θεολόγου, Καλάμου Αττικής, Χριστοδούλου, ο οποίος εκοιμήθη στις 10 Απριλίου 2021, θα ψαλλεί στις 12 Απριλίου και ώρα 11 κεκλεισμένων των θυρών. Ωστόσο, θα

μεταδοθεί από το κανάλι της μονής εδώ:
<https://www.youtube.com/watch?v=iMwj0Su7paU>

Η ανακοίνωση της Μονής για την εκδημία του αείμνηστου καθηγουμένου της αναρτάται αυτούσια παρακάτω:

Κοίμησις τοῦ πατρός καί Καθηγουμένου ἡμῶν Χριστοδούλου ἱερομονάχου

Ἄδελφοί ἐν Κυρίῳ, «ἀπορφανισθέντες πρὸς καιρόν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ» (πρβλ. Θεσσ. Α΄, 3,17) ἀπὸ τοῦ πατρός ἡμῶν ἀναγγέλλουμε μετ' ὀδύνης μεγάλης τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ πεφλημένου πατρός, γέροντος καί καθηγουμένου ἡμῶν ἀρχιμ. Χριστοδούλου, ἡ ὁποία συνέβη τὴν 10ῃ Ἀπριλίου 2021.

Ὁ Γέροντάς μας γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα τὴν 8ῃ Σεπτεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, τὸ ἔτος 1940 ἀπὸ γονεῖς Καρπαθίους, καί κατὰ τὸ βάπτισμά του, ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, ἔλαβε τὸ ὄνομα Γεώργιος. Αποφοίτησε ἀπὸ τὸ πρότυπο Ἰωαννίδειο Γυμνάσιο τοῦ Πειραιᾶ καί στή συνέχεια σπούδασε τὴν Θεολογικὴ Ἐπιστήμη στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Σὲ ἡλικία 14 ἐτῶν γνωρίστηκε μέ τὸν πνευματικὸ καί γέροντά του ἀρχιμ. Χερουβεῖμ, κτήτορα τῆς περιωνύμου Μονῆς τοῦ Παρακλήτου, ὁ ὁποῖος διέκρινε στὸ νεαρὸ Γεώργιο τὴν εὐλάβεια καί τὴ χριστοφόρο καρδιά του. Ἦταν αὐτὸς ὁ ὁσιότροπος Γέρον πού τοῦ ἐνέπνευσε καί αὐξήσε τὴν κατὰ Θεὸν κλίση καί τὰ χαρίσματά του, τὸν ζῆλο, τὴν εὐσέβεια καί κυρίως τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, τὸν ἄνθρωπο ὡς εἰκόνα Θεοῦ, καί τὴν Ἐκκλησία. Τίς τρεῖς αὐτές ἀγάπες ὁ Γέροντας τίς διακόνησε μέ καθαρὴ συνείδηση καί πνεῦμα αὐτοθυσίας:

Αγάπησε τὸν Θεό, μέσα ἀπὸ τὸν παραδοσιακὸ μοναχισμό καί τὴν ἱερωσύνη. Ἐκάρη μοναχὸς τὴν 5ῃ Ἰουλίου 1969 στὴν Μονὴ Παρακλήτου. Ἐχειροτονήθη διάκονος τὴν 11ῃ Σεπτεμβρίου 1969 στὴν Γ. Μ. Αγ.Παρασκευῆς Γιαννιτσῶν καί πρεσβύτερος τὴν 19ῃ Ὀκτωβρίου 1969 ἀπὸ τὸν ἅγιο Καλλίνικο Μητροπολίτη Ἑδέσσης. Ὁ ἀοίδιμος Γέροντάς μας ἦταν ἐραστής τοῦ μοναχικοῦ θεσμοῦ καί βίου τόσο, ὥστε νά πρεσβεύει πὼς ὁ χριστιανὸς ἔπρεπε νά εἶναι ἢ μοναχὸς ἢ φιλομόναχος. Ἀνησυχοῦσε ἐμπόνως μὴ τυχόν διακοπεῖ ἡ ἀγιοποιὸς μοναχικὴ παράδοση μέ τὴν εἰσαγωγὴ νέων ἡθῶν καί τοῦ ἐκκοσμικευμένου τρόπου μοναχικῆς ζωῆς καθὼς, ὅπως ἔλεγε, «μοναχισμός καί κόσμος εἶναι ἀσυμβίβαστες ἔννοιες, ὅσο περίπου φῶς καί σκοτάδι, ψάρια καί στεριά, ἀετός καί γῆ».

Αγάπησε τήν εικόνα τοῦ Θεοῦ, τόν ἄνθρωπο, καί τόν διακόνησε ὡς λαϊκός κατηχητής καί ιεροκήρυκας, στόν Πειραιᾶ καί στήν Ναύπακτο. Ἀργότερα δέ καί ὡς λειτουργός καί πνευματικός-ἐξομολόγος στήν Μητρόπολη Ἑδέσσης ὑπό τόν ἅγιο Καλλίνικο, στήν Μητρόπολη Ἡλείας ὑπό τόν Μητροπολίτη κυρόν Ἀθανάσιο καί στή Μητρόπολη Ἀττικῆς ὑπό τόν Μητροπολίτη κυρόν Δωρόθεον. Ὡς ποιμένας παρά τήν πολύχρονη ἀσθένεια στά μάτια, πού τόν ἐμπόδιζε νά βλέπει τό αἰσθητό φῶς, διακρινόταν ἀπό θαυμαστή ὑπομονή, γενναιότητα καί ἀγόγγυστη παράδοση στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τόν διέκρινε ἕνα δυνατό πνεῦμα, πού δέν ἐπληττε τήν βαθιά του ταπείνωση, μιᾶ θαυμαστή ἀκρίβεια βίου καί λόγου, λεπτότητα καί εὐγένεια, πλεγμένα μέ τήν πατερική διάκριση καί τή Χριστομίμητη συγκατάβαση. Αγαποῦσε τήν ὀλιγολογία καί τή σιωπή, δημιουργοῦσε γύρω του κλίμα ὁσιότητος, μύριζε οὐρανό!

Αγάπησε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καί τήν διακόνησε πρῶτον μέ τό ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικό του φρόνημα. Βαθιά φιλακόλουθος καί ἀνέγκλητος λειτουργός τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου πίστευε καί διαπρυσίως κήρυττε πῶς ὅλα τά δωρήματα τῆς εὐμήχανης θείας ἀγαθοδωρίας τ'ἀπολαμβάνουμε μέσα στήν Ἐκκλησία καί διά τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀείρου δροσερῆς πηγῆς παντός ἀγαθοῦ. Δεύτερον ὡς συγγραφέας, μελουργώντας μέ τόν χαρισματικό του λόγο ὡς λυγηρά κινύρα πεζῶς, ἐμμέτρως, ἐμμελῶς καί ρητορικῶς τόν θεῖο λόγο καί δοξολογώντας, κατά τό δυνατόν ἄνθρωπῳ, τήν ὑπέρκαλλη Παναγία Τριάδα. Καί τρίτον ἰδρύοντας μέ τίς εὐχές τῶν τριῶν συγχρόνων μας ὁσίων γερόντων Πορφυρίου, Παΐσιου καί Ἰακώβου, καί τήν πατρική συγκατάθεση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τήν ἀνδρῶα Μονή μας πρός τιμή τοῦ τρίτου Θεολόγου τῆς Ἐκκλησίας, ὁσίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου. Ἐπιπλέον γαλούχησε πνευματικῶς καί συνέστησε ἀδελφότητα μοναζουσῶν ἐπανδρώνοντας τήν γυναικεία Μονή Γενεσίου Θεοτόκου στήν Ἀσωπία Θηβῶν, μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν κ. Γεωργίου, κτήτωρ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ εὐλαβέστατος καί φιλομόναχος πρωτοπρεσβύτερος π. Κων/ῖνος Γκέλης. Ἀπό τό ἔτος δέ 1970 ποδηγέτησε πνευματικῶς τήν γυναικεία Ἱ. Μονή Ἀγ.Δημητρίου Ἀμαλιάδος μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ.

Ἡ κοίμησις τοῦ Γέροντα γέμισε τίς καρδιές μας μέ πόνο καί θλίψη, ἀλλά μᾶς παρηγορεῖ πολὺ ἐκεῖνο πού διαβάζουμε στόν βίο τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ὁποῖος ἐπανεφέρε στό φῶς τόν ἅγιο τοῦ Φωτός, ὁσιο Συμεών τόν Ν. Θεολόγο:

Ἡ κοίμησις τοῦ Γέροντα γέμισε τίς καρδιές μας μέ πόνο καί θλίψη, ἀλλά μᾶς παρηγορεῖ πολύ ἐκεῖνο πού διαβάζουμε στόν βίο τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ὁποῖος ἐπανεφέρε στό φῶς τόν ἅγιο τοῦ Φωτός, ὁσιο Συμεών τόν Ν. Θεολόγο:

«Τό νά πενθῇ κάποιος τόν θάνατο τοιοῦτου ἀνδρός εἶναι εὐλογον. Ὅμως ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἔκρινεν εὐλογώτερον νά τόν ἐπάρῃ, διότι ἐκοπίασεν ὑπερβολικῶς εἰς τόν μυστικόν ἀμπελῶνα Αὐτοῦ. Καί ἄν ἀπέθανε ὡς ἄνθρωπος, ἤρπάγη διά νά ἐλευθερωθῇ ἀπό τό βάρος τοῦ γηρατείου καί τῆς ἀκολουθούσης ἐξ αὐτοῦ ὀδυνηρᾶς ζωῆς. Ἀλλά αἱ ἀκτῖνες τῶν διδασχῶν αὐτοῦ εἶναι μέ μᾶς καί μᾶς φωτίζουν».

Ἔχουμε τή βεβαιότητα πῶς ὁ θεολαμπής ὁσιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, ὁ κραταιός προστάτης μας, ὁ ἐνωθεῖς καί συγκραθεῖς μέ τόν ἄδυτον Ἥλιον Χριστόν, «τόν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατεύλαντα», καί θεουργικῶν ἐλλάμψεων ἀξιοθεῖς, θά ὑποδεχτεῖ τόν ἀγαπημένο Γέροντά μας στό οὐράνιο ἔκπαγλο ἀνάκτορό του, ἀπ' ὅπου θά μᾶς ἐπιβλέπουν καί θά πρεσβεύουν στόν Σωτήρα Χριστό, γιά ν' ἀξιωθοῦμε ὅλοι τῆς κοινοβιάσεως στό οὐράνιο Μοναστήρι τοῦ Ὁσίου.

Ὅντως, Γέροντά μας, «μακαρία ἡ ὁδός ἣ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως». Αἰώνια θά εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας στόν Θεό, πού ἀξιωθήκαμε νά εἴμαστε κάτω ἀπό τήν πνευματική σου καθοδήγησις, ἀλλά ταυτόχρονα καί βαριά ἡ εὐθύνη μας γιά τήν κληρονομιά πού ἄφησες. Διά πρεσβειῶν σου εἶθε νά καρπήσουμε τόν σπόρο τῶν διδασχῶν σου. Μή διαλείπεις νά εὐχῆσαι γιά τά τέκνα σου, ἕως ὅτου συναντηθοῦμε καί πάλι μαζί σου.

Χριστοδούλου ἱερομονάχου,
πατρός ἡμῶν καί ποδηγέτου,
αἰωνία ἡ μνήμη!